

Rafa Melero, un mosso que publica la seva segona novel·la de lladres i serenos
RAFA ARIÑO



ternen les parts de la trama, de personatges i d'èpoques, amb salts temporals. L'estil és funcional i pràctic, potser previsible (sobretot pel que fa als adjectius), però és que la trama demana anar, com se sol dir, de cara a barraca i, en tot cas, és millor això que pretendre fer alta literatura i resultar postís i forçat.

Els detalls de la resolució queden ben explicats, i fins i tot més d'un cop. Melero no permet que el lector es quedi amb la sensació que alguna cosa no quadra o que se li escapa res, al contrari, tot queda mas-

No hi ha heroismes que costin d'empassar

Assassí en sèrie

Després de *La ira del Fénix*, primera novel·la protagonitzada pel sergent dels Mossos d'Esquadra Xavi Masip, Rafa Melero (també membre del cos de la policia autonòmica) repeteix format i protagonista a *La penitència de l'alfil*. Es nota que l'autor coneix bé els procediments policials, però precisament com que els té interioritzats no n'abusa en el text. Els detalls específics apareixen amb més naturalitat que si un novel·lista que no sigui policia s'hagués documentat. Per contra, hi ha algunes llicències a favor de la trama pel que fa al funcionament dels

mitjans de comunicació que no actuen com se'ns descriu. Res de greu.

La història gira a l'entorn d'un assassí en sèrie que el 1993 va abandonar al parc del Retiro de Madrid dos cadàvers més una tercera víctima, malferida però viva, després d'haver-les segrestat durant tres dies. El 2003 va repetir-ho a Barcelona, a Montjuïc, mantenint part dels rituals i afegint nous elements. I el 2013 un policia nacional retirat i obsessionat pel cas demana ajut a Masip, en excedència després del trasbals de l'últim cas. El ritme és alt i sostingut a base de capítols breus que al-

tegit i paït. I la creació de la psicologia dels personatges, tot i que es mou en els estàndards del gènere, com la resta, compleix amb escreix el que se li pot exigir. No hi ha reaccions inversemblants ni heroismes que costin d'empassar. Potser una certa facilitat per a l'obsessió per part dels dos policies i de l'Anna, una jove estudiant que se suma a l'equip dels bons.

Melero fa una subtil, o no tan subtil, defensa de l'estament policial, com és lògic, però només en tres o quatre ocasions, i, en tot cas, no sembla la funció premeditada de l'obra; ja se sap, del que el cor en va ple, la boca en parla: "[Masip] sempre pensava que sota de cada uniforme hi ha persones i, quan es vesteixen, sigui quin sigui el color de la camisa, els únics dolents són els delinqüents." *



LA PENITÈNCIA DE L'ALFIL
Rafa Melero Rojo
Editorial: Alrevés
Pàgines: 344
Preu: 18 euros

CIÈNCIA DAVID BUENO I TORRENS

Mirar-se al mirall

Hi ha relacions que, per quotidianes, sovint ens passen desapercebudes. La nostra vida, per exemple, és plena de simetries. Quan al matí ens llevem i ens mirem al mirall, la imatge reflectida és simètrica a l'original. Les trobem a la natura, per exemple en els cristalls, les ales dels insectes, les flors, les cel·les d'un rusc, etc. També n'hi ha a l'arquitectura i l'art, i a les paraules, com en el famós "català a l'atac". L'exemple més sorprenent és la frase llatina *Sator arepo tenet opera rotas* (el sembrador Arepo guia amb destresa les rodes) que, escrita en línies de cinc lletres, es pot llegir ex-

actament igual de dreta a esquerra començant per dalt, d'esquerra a dreta començant per baix, de dalt a baix començant per l'esquerra i de baix a dalt començant per la dreta, i que va ser esculpida en pedra en època romana.

A *Simetria. Un passeig interdisciplinari*, Miquel Àngel Cuevas ens proposa un viatge fascinant al cor de la simetria. Cuevas és especialista en cristal·lografia i mineralogia de la Universitat de Barcelona, i en la seva carrera científica



SIMETRIA. Miquel Àngel Cuevas
Editorial: Ed. de la UB
Pàgines: 128

ha treballat la simetria en aspectes tan diversos com la síntesi d'apàtites (uns minerals) i la miscibilitat en estat sòlid de components alimentaris. En aquest llibre posa en relleu l'equivalència, la proporció, l'harmonia i la bellesa dels objectes simètrics i els interrelaciona. Analitza elements com els miralls, el cos, l'ADN, els edificis, les partitures dins un passeig divertit que ens permet veure les relacions de l'entorn d'una manera diferent. *